

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

(Is only Jesus the way goes to heaven?)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา (ศูนย์พันธกิจอุดรธานี)

วันอังคารที่ 22 พฤษภาคม 2012 เวลา 11:35 น.

ทุกศาสนาในโลกนี้ ต่างก็สอนว่า ถ้าอยากไปสวรรค์ ก็ต้องทำดี ละเว้นความชั่ว เมื่อฟังดูแล้ว ดูเหมือนว่า แต่ละศาสนาก็มีสวรรค์ของตัวเอง
ถือศาสนาพุทธก็ต้องไปสวรรค์ของศาสนาพุทธ ถือศาสนาคริสต์ ก็ต้องไปสวรรค์ของศาสนาคริสต์ ถือศาสนาอิสลามก็ต้องไปสวรรค์ของศาสนาอิสลาม ถือศาสนาฮินดู
ก็ต้องไปสวรรค์ของศาสนาฮินดู ไม่เกี่ยวข้องกัน

ความจริงแล้ว สวรรค์มีอยู่แห่งเดียว คือที่อยู่ของพระเจ้า เป็นของพระเจ้า ไปสวรรค์ก็หมายความว่าไปอยู่กับพระเจ้า ถือศาสนาอะไรก็ตาม จะต้องไปสวรรค์
หรือตกนรกในที่เดียวกัน เพราะแต่ละศาสนาต่างก็มีสวรรค์ และนรกเหมือนกัน ดังนั้นจึงมีคำถามว่า ถ้าเช่นนั้น สวรรค์เป็นของศาสนาไหน คำตอบก็คือ
ไม่ได้เป็นของศาสนาไหน แต่เป็นของทุกคน เป็นสากล เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของสวรรค์ และหนทางที่จะไปสู่สวรรค์นั้นคือพระเยซู

พระองค์เป็นหนทางเดียวไปสู่สวรรค์ เป็นหนทางเดียวที่จะกลับไปมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ดังที่พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น (เป็นมรรค)
เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดา (สวรรค์) ได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

ส่วนพระพุทธเจ้านั้น ไม่ใช่ทางหลุดพ้น พระองค์ทรงเป็น “บรมครู” เป็นผู้ชี้ทางหลุดพ้น พระองค์เองไม่ใช่ทางหลุดพ้น ธรรมะแห่งการหลุดพ้นของพระองค์คือ
“อริยสัจ 4 ได้แก่ความจริงสี่ประการคือ การมีอยู่ของทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ ความดับทุกข์ และ หนทางไปสู่การดับทุกข์ ความจริงเหล่านี้เรียกว่า อริยสัจ 4

1. ทุกข์ คือ การมีอยู่ของทุกข์ คือ เกิด แก่ เจ็บ และตายล้วนเป็นทุกข์ ความเศร้าโศก ความโกรธ ความอิจฉาริษยา ความวิตกกังวล
ความกลัวและความผิดหวังล้วนเป็นทุกข์ การพลัดพรากจากของที่รักก็เป็นทุกข์ ความเกลียดก็เป็นทุกข์ ความอยาก ความยึดมั่นถือมั่น ความยึดติดในขั้นนี้ทั้ง 5
ล้วนเป็นทุกข์ พุดง่าย ๆ คือ ชีวิตนี้เป็นทุกข์ ถ้าจะพูดแบบคริสต์ก็คือ ชีวิตนี้มีบาปกำเนิดสิงอยู่

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

2. สมุทัย คือ เหตุแห่งทุกข์ เพราะอวิชชา (ความไม่รู้) ผู้คนจึงไม่สามารถเห็นความจริงของชีวิต พวกเขาตกอยู่ในเปลวเพลิงแห่งกิเลส ราคะ ตัณหา ความโลภ โกรธ หลง อิจฉาริษยา เศราโทศก วิตกกังวล ความกลัว และความผิดหวัง ฯลฯ

3. นิโรธ คือ ความดับทุกข์ การเข้าใจความจริงของชีวิตนำไปสู่การดับความเศร้า โศกทั้งหมด อันยังให้เกิดความสงบและความเบิกบาน การดับทุกข์นี้ต้องดับด้วยตนเอง ไม่มีใครมาดับให้ ไม่เหมือนกับศาสนาที่มีพระเจ้าองค์เดียว ที่มีพระเยซูมาเป็นผู้ดับทุกข์ให้

4. มรรค คือ หนทางนำไปสู่การดับทุกข์ อันได้แก่ อริยมรรค 8 ซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยการดำรงชีวิตอย่างมีสติ ความมีสตินำไปสู่สมาธิและปัญญาซึ่งจะปลดปล่อยให้พ้นจากความทุกข์และความโศกเศร้าทั้งหมดอันจะนำไปสู่ความสันติ และความเบิกบาน พระพุทธองค์ได้ทรงเมตตาแนะนำทางพวกเราไปตามหนทางแห่งความรู้แจ้งนี้คือ มรรค 8

คำว่ามรรค แปลว่าทาง ในที่นี้หมายถึงทางเดินของใจ เป็นการเดินจากความทุกข์ไปสู่ความเป็นอิสระหลุดพ้นจากทุกข์ซึ่งมนุษย์หลงยึดถือ และประกอบขึ้นไต่ตนด้วยอำนาจของ อวิชชา (ความไม่รู้)
มรรคมืองค์แปด คือต้องพร้อมเป็นอันเดียวกันทั้งแปดอย่างคจจเชือกพันแปดเกลียว องค์แปดคือ

1. สัมมาทิฎฐิ คือความเข้าใจถูกต้อง
2. สัมมาสังกัปปะ คือความไม่ใจถูกต้อง
3. สัมมาวาจา คือการพูดจาถูกต้อง
4. สัมมากัมมันตะ คือการกระทำถูกต้อง
5. สัมมาอาชีวะ คือการดำรงชีพถูกต้อง
6. สัมมาวายามะ คือความพากเพียรถูกต้อง

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

7. สัมมาสติ คือการระลึกประจำใจถูกต้อง

8. สัมมาสมาธิ คือการตั้งใจมั่นถูกต้อง

นี่คือหลักคำสอนว่าด้วย “การหลุดพ้น” ของพระพุทธองค์ ถ้าทำได้ตามนี้ ก็จะหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหา จะพ้นทุกข์ได้

แต่หนทางหลุดพ้น หนทางที่จะไปสู่สวรรค์ ไปสู่นิพพานของพระเยซูคริสต์เจ้าไม่ได้เป็นเช่นนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำของมนุษย์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทำกรรมดี ไม่ใช่การนับถือศาสนาอย่างเคร่งครัด ไม่ใช่การยอมตัวเป็นนักบวช ไม่ใช่การรักษาศีลห้า (หรือศีลอื่นๆ อย่างเคร่งครัด) ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการถือมรรค 8 หรือไม่ใช่การกระทำทุกอย่างของเราเอง ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม (ไม่ได้หมายความว่า การกระทำสิ่งเหล่านั้นไม่ถูกต้อง)

ถ้าเช่นนั้น ทางหลุดพ้นขึ้นอยู่กับอะไร คำตอบก็คือ ขึ้นอยู่กับการกระทำของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ถ้ามีใครบอกว่า “ฉันเป็นคนดี ฉันก็ไปสวรรค์ได้” หรือ “แม้ว่าฉันจะไม่ดีบ้าง แต่ฉันก็ทำความดีมากกว่า ฉันก็ไปสวรรค์ได้” หรือ “พระเจ้าคงไม่ส่งฉันไปลงนรก เพียงเพราะฉันไม่ได้ใช้ชีวิตตามแบบพระคัมภีร์หรอก ยุคสมัยมันเปลี่ยนไปแล้ว” หรือ “เฉพาะคนที่เลวจริงๆ อย่างคนที่ข่มขืนเด็ก และพวกฆาตกรเท่านั้นแหละ ที่จะต้องลงนรก”

คำกล่าวข้างต้นนี้ เป็นคำอ้างของคนส่วนใหญ่ที่มีความเชื่อว่า “การทำดีได้ไปสวรรค์” “การทำชั่วได้ไปนรก” แต่ความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น “ทำดีไม่ได้ไปสวรรค์ ทำชั่วตกนรกอย่างแน่นอน”

เมื่อเราได้ยินเช่นนี้ เราก็คงต้องถามว่า “อ้าว ทำไมไม่เป็นเช่นนั้นล่ะ ทำไมทำดีไม่ได้ไปสวรรค์

เหตุที่ไม่ได้ไปสวรรค์ ก็เป็นเพราะว่า หนทางไปสู่สวรรค์ ไม่ใช่การทำดี แต่เป็นการพึ่งพาอาศัยในพระเจ้า เปรียบเหมือนกับเราจะเดินทางไปสู่ประเทศอเมริกา การเดินทางด้วยเท้าก็จะไปถึงประเทศอเมริกาได้ แต่กว่าจะไปถึง เราอาจจะตายก่อน เพราะชีวิตของเราไม่ยืนยาวมากนัก หรือเราอาจจะตายเพราะมีสัตว์ป่าที่เป็นอันตรายมาทำลายชีวิตเรา หรือเราอาจจะตายเพราะเหตุอื่นๆ ในระหว่างทาง

ดังนั้นเราจึงไม่สามารถที่จะไปถึงประเทศอเมริกาด้วยการเดินด้วยเท้า (ซึ่งเปรียบเสมือนการพึ่งตนเองเพื่อจะไปสวรรค์) แต่มีหนทางลัด นั่นคือการเดินทางด้วยเครื่องบิน เราก็จะถึงประเทศอเมริกาได้โดยใช้เวลาไม่นานนัก

การไปสู่สวรรค์ก็เหมือนกัน ทำตามมรรค 8 การทำความดี ถือศาสนาอย่างเคร่งครัด ก็จะช่วยให้เราไปสู่สวรรค์ได้เช่นกัน ถ้าเราทำได้อย่างครบถ้วน และทำได้อ่อนที่เราจะเสียชีวิต ปัญหาคือเราไม่สามารถทำตามได้พอที่จะหลุดพ้น พระเจ้าจึงได้ให้พระเยซู มาเป็น “ยานพาหนะ” (เปรียบเหมือนเครื่องบิน)

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

ที่จะนำเราไปสู่สวรรค์ ใครก็ตามที่คิดและเชื่อว่า ตนเองไม่สามารถไปสู่สวรรค์ด้วยการกระทำของตนเอง (เหมือนกับเดินด้วยเท้าไปประเทศอเมริกา) ก็ให้มาเชื่อฟังอาศัยในพระองค์ (เหมือนกับขึ้นเครื่องบินที่จะไปสู่ประเทศอเมริกา) แล้วพระองค์จะนำไปสู่สวรรค์ได้ทันที เหมือนเครื่องบินนำเราไปสู่ทวีปอเมริกา

มนุษย์เรามีอหังการ ไม่อยากฟังพาวาศัยใคร ไปสวรรค์ก็อยากจะไปด้วยความสามารถของตนเอง ทั้งๆที่รู้ว่าไปไม่ได้ ก็หลอกลวงตัวเองว่า “น่า...ไม่เป็นไรหรอก อย่างน้อยๆ เราก็ทำดีมากกว่าทำชั่ว พระเจ้าคงให้เราไปสวรรค์แน่ๆ” แต่การคิดเช่นนั้นเป็นการคิดผิด เป็นการหลอกลวงตัวเอง เป็นการคิดเข้าข้างตนเอง การจะไปสวรรค์ได้นั้น ไม่ใช่การกระทำของเรา แต่เป็นการกระทำของพระเจ้า

มารซาตานได้ฝังความคิดเหล่านี้ไว้ในหัวพวกเรา หลอกลวงเรา ถ้าเราเชื่อฟังคำของซาตานและเดินตามทางของมัน เราก็เป็นศัตรูกับพระเจ้า เปโตรได้เตือนพวกเราไว้ว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือพญามาร วนเวียนอยู่รอบๆดุจสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ (1 ปด 5:8)

และซาตานมักจะหลอกลวงให้เราเห็นว่า เราเป็นคนดี มีความสามารถพอที่จะทำความหลุดพ้นได้เอง มันมักจะปลอมตัวเป็นคนดีเข้ามาเพื่อชักชวนให้เราติดตามมันไป บางทีมันอาจจะปลอมตัวมาเป็นผู้ชี้หนทางไปสู่สวรรค์ ชักชวนคนทั้งหลายว่า ไปสวรรค์ต้องไปทางนี้นะ ต้องทำอย่างนั้นอย่างนั้นนะ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้” (2 คร 11:14)

ถ้าเราไม่รู้ทันว่ามันควบคุมทุกความคิดของคนในโลกนี้ เราก็จะตกเป็นลูกน้องของมัน และทำตามความต้องการของมัน เพราะมันเป็นเทพเจ้าของโลกแห่งความชั่วร้าย มันได้ปลงบังจิตใจของผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าให้มืดไป ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างแห่งบารมีของพระเจ้าอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา (2 คร 4:4)

ดังนั้น เราจะต้องรู้ทันเล่ห์กลของซาตาน และรู้ความจริงว่า พระเจ้าไม่ละเลยความบาปเล็กๆ น้อยๆหรือ และนรกนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับ “คนเลว” เท่านั้น นรกมีไว้สำหรับคนทำดี (ที่ไม่เต็มร้อย) ด้วย เพราะคนเลวเป็นคนบาป คนทำดี (บ้างทำชั่วบ้าง) เป็นคนบาป นักบวชเป็นคนบาป (ใครก็ตามที่เกิดมาในโลกนี้ล้วนเป็นคนบาป) ความบาปทุกชนิด (ของคนทุกประเภท) เป็นสิ่งที่แยกเขาออกจากพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่มีใครดีพอที่จะเข้าสวรรค์ด้วยตัวเองได้ ตามที่พระคำของพระองค์กล่าวไว้ว่า “เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า” (รม 3:23)

ด้วยเหตุดังกล่าว การเข้าสู่สวรรค์ จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทำดีของคนเรา แต่ขึ้นอยู่กับการกระทำของพระเจ้าในพระเยซู โดยทางพระคุณของพระองค์ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “แต่ถ้าได้รับความหลุดพ้นโดยทางพระคุณของพระเจ้า ก็หาได้เป็นเพราะทางการประพฤติไม่ ถ้าเป็นทางการประพฤติ พระคุณก็จะเป็นพระคุณอีกต่อไป (รม 11:6)

ความหลุดพ้นโดยพระคุณของพระเจ้านี้ได้มาเปล่าๆ พระเจ้าเป็นผู้ประทานให้ พระองค์ประทานให้แก่ทุกคน ประทานให้แก่คนดี ประทานให้แก่คนชั่ว ประทานให้แก่คนนักบวช หรือประทานให้แก่กระทั่งผู้ที่ไม่สมควรที่จะได้รับ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้หลุดพ้น มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระธรรมของพระองค์” (ทต 3:5)

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

คนเราไม่มีใครสามารถจะทำการดีเพื่อจะเข้าสู่สวรรค์ได้ ทางไปสู่สวรรค์นั้น คือพระเยซูคริสต์ และเป็นหนทางที่คับแคบและยุ่งยาก ผู้ที่เข้าไปต้องเข้าสู่ประตูคับแคบ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างซึ่งนำไปถึงความพินาศและคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก” (มธ 7:13)

ผู้ที่เข้าสู่สวรรค์นี้ จะต้องละทิ้งตัวเอง และแบกกางเขนติดตามพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ถ้าผู้ใดจะใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นละทิ้งตัวเอง (พระคัมภีร์ฉบับปี 1971 แปลว่า “เอาชนะตัวเอง” พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานปี 2011 แปลว่า “ปฏิเสธตนเอง”) และรับกางเขนของตนแบกและตามเรามา” (มก 8:34)

มนุษย์ทุกคนมีชีวิตอยู่ในความบาป ถ้าอยากหลุดพ้นจากบาป จำเป็นจะต้องละทิ้งตัวเอง-ของกู แล้วเชื่อในพระเจ้า การเชื่อและวางใจในพระเจ้านี้ไม่ใช่เรื่องที่ผู้อื่นจะทำแทนได้ เราจะต้องเชื่อเอง เราจะต้องพึ่งตนเอง (ในแง่นี้) เมื่อเชื่อแล้วเราจะหลุดพ้น เข้าสู่สวรรค์ได้ เพราะการหลุดพ้นนั้นก็หลุดพ้นโดยพระคุณ

เพราะพระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังเช่นกัน คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญาเหมือนอย่างคนอื่น แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ก็ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายหลุดพ้นนั้นก็หลุดพ้นโดยพระคุณ)” (อฟ 2:3-5)

เมื่อพระเจ้าสร้างอาดัมและเอวา พระองค์ให้เขาดำเนินชีวิตอย่างอิสระ เพียงแต่มีเงื่อนไขว่า เขาจะต้องไม่กินผลไม้ที่พระองค์ทรงห้าม แต่เขาก็ฝ่าฝืน เพราะได้รับการล่อลวงจากซาตาน เขาจึงมีความบาป ถูกแยกออกจากพระเจ้า (รวมถึงทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากเขา และพวกเราด้วย) ถูกแยกออกจากความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระเจ้า

เมื่อมนุษย์เป็นคนบาป เขาจึงไม่สามารถไปสวรรค์ได้ด้วยตนเอง ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตายแต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23)

ด้วยเหตุดังกล่าว พระองค์จึงได้หาทางใหม่ให้ นั่นคือ “พระคุณ” โดย “พระสัญญา” พระองค์เลือกสรรอับราฮัมว่า จะให้มีผู้มาเกิดในเชื้อสายของเขา เพื่อจะมาเป็นผู้ไถ่มนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าได้ การกระทำของพระเจ้านี้ เป็นเพราะพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาของพระองค์ดังที่ย่อหั่นกล่าวไว้ว่า “เพราะว่าพระเจ้ามีพรหมวิหารสี่ต่อโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตเข้าสู่นิพพาน” (ยน 3:16)

การที่พระเยซูเกิดมาในโลกนี้ พระองค์ไม่ได้มาสอนพวกเราให้รู้จักทางหลุดพ้นนั้น (เหมือนกับพระพุทธร่องค์) แต่พระองค์มาเป็นทางหลุดพ้น มาเป็นผู้ไถ่บาป โดยตายไถ่บาปเรา เพื่อเราจะไม่ต้องตาย และในวันที่สาม พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อเราจะได้เป็นขึ้นจากตายด้วย (รม 4:25)

4. พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

การเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์นี่แหละเป็นข้อพิสูจน์ถึงชัยชนะเหนือความตายของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นสะพานเชื่อมระหว่าง พระเจ้าและมนุษย์ เพื่อเราจะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ ขอเพียงแต่เราเชื่อในพระองค์เท่านั้นเอง “และนี่แหละคือชีวิตเข้าสู่นิพพาน คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงไข้มา” (ยอห์น 17:3)

เมื่อเรารู้ว่าพระองค์เป็นทางหลุดพ้น เราต้องกลับใจใหม่หันเข้าหาพระองค์ และสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ หันหลังให้กับความบาป และยอมติดตามพระองค์ เราจะต้องเชื่อและไว้วางใจในพระเยซู ทุกสิ่งที่เรามี และทุกอย่างที่เรากระทำ “คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ แก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่างกัน” (โรม 3:22)

พระคัมภีร์สอนไว้ว่า ทางหลุดพ้นด้วยการกระทำของเราเองนั้นเป็นไปไม่ได้ ทางหลุดพ้นนั้นมีอยู่ทางเดียวเท่านั้นคือทางของพระเยซูคริสต์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

กล่าวโดยสรุป พระเยซูเป็นทางหลุดพ้นเพียงทางเดียว เพราะพระองค์คือผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถใช้หนี้บาปของเราได้ (โรม 6:23) ทางหลุดพ้นไม่มีในศาสนาอื่น ๆ ในพุทธศาสนานั้น ทางหลุดพ้นก็เป็นไปไม่ได้ เพราะความหลุดพ้นนั้นขึ้นอยู่กับกระทำของคน ถ้าทำดีก็จะหลุดพ้น ถ้าทำไม่ดีก็จะไม่หลุดพ้น ศักยภาพของมนุษย์ไม่สามารถที่จะทำตามคำสอนของพระพุทธองค์พอที่จะหลุดพ้นได้ ในศาสนาคริสต์ก็เช่นกัน ถ้าสอนว่า ความหลุดพ้นขึ้นอยู่กับประพฤติ หรือการกระทำของมนุษย์ ก็จะไม่แตกต่างจากศาสนาพุทธ และความหลุดพ้นนั้นก็ก็เป็นไปไม่ได้

ดังนั้นพระเจ้าจึงได้อวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อทำความหลุดพ้นให้ พระองค์มาเกิดเป็นพระเยซู อยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ไปด้วยพระคุณและความจริง (ยอห์น 1:1,14) พระองค์มาตายใช้หนี้บาป พระองค์เป็นความหลุดพ้น “ในผู้อื่นความหลุดพ้นไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” (กจ 4:12) สรุปอีกครั้งว่าพระเยซูเท่านั้นที่เป็นหนทางไปสู่สวรรค์ เป็นหนทางไปสู่พระเจ้า ทางอื่นไม่สามารถไปได้ ไม่ว่าศาสนาใดก็ตาม

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศุนย์พันธกิจอุดรธานี)

แก้ไขล่าสุด ใน วันอังคารที่ 29 พฤษภาคม 2012 เวลา 13:00 น.

4.พระเยซูเป็นทางเดียวไปสู่สวรรค์หรือ?

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:23 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:43 น.

//